

คำวินิจฉัยของ นายสุจินดา ยงสุนทร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๑/๒๕๖๔

วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง นายทะเบียนพระคราเมืองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพระครพัฒนาสังคม

ความเป็นมา

นายทะเบียนพระคราเมืองได้ยื่นคำร้องลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพระครพัฒนาสังคม ตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระคราเมือง พ.ศ. ๒๕๖๑ กรณีที่พระครพัฒนาสังคมไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กล่าวคือ พระครพัฒนาสังคมไม่ได้จัดทำรายงานการดำเนินกิจกรรมของพระครในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมาและแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในเดือนมีนาคมของทุกปี

การรับเรื่องไว้พิจารณา

ในคำวินิจฉัยที่ผ่านมาหลายคดี ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ กันมาตลอดว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระคราเมือง พ.ศ. ๒๕๖๑ ในการสั่งยุบพระคราเมืองตามที่นายทะเบียนพระคราเมืองเสนอเรื่องให้พิจารณาตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ถึงแม้ว่า ในคำวินิจฉัยส่วนตนที่ผ่านมาข้าพเจ้าจะได้แสดงความเห็นที่ต่างไปจากคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในประเด็นนี้ก็ตาม แต่โดยที่ตามมาตรา ๒๖๙ ของรัฐธรรมนูญ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญมีผลผูกพันทุกองค์กรของรัฐ ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องยึดถือและปฏิบัติตามบรรทัดฐานที่ศาลรัฐธรรมนูญได้วางไว้ด้วยเหตุนี้ จึงเห็นว่าศาลรัฐธรรมนูญย่อมมีอำนาจรับคำร้องของนายทะเบียนพระคราเมืองในการนี้ไว้พิจารณา วินิจฉัยได้

คำวินิจฉัย

ประเด็นตามคำร้องที่ศาลรัฐธรรมนูญจำต้องพิจารณา มีอยู่ว่า มีเหตุตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระคราเมือง พ.ศ. ๒๕๖๑ อันได้แก่ การไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๓๕ เกิดขึ้นกับพระครพัฒนาสังคมจริง หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องของนายทะเบียนพระคราเมืองมีอยู่ว่า พระครพัฒนาสังคมได้รับการจดแจ้งการจัดตั้งพระครนี้ เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ ดังนั้น พระครพัฒนาสังคมจึงเป็นพระคราเมืองที่จัดตั้ง

ขึ้นครบ ๕๐ วัน นับจนถึงวันสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่ผ่านมา ซึ่งมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ บัญญัติไว้ว่า พระการเมืองที่ได้จัดตั้งขึ้นครบกำหนดเวลา ๕๐ วัน จะต้องจัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพระในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมาให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในเดือนมีนาคมของทุกปี แต่เมื่อกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ได้ผ่านพ้นไปแล้ว ก็ยังไม่ปรากฏว่าพระคพัฒนาสังคมได้ปฏิบัติตามที่กฎหมายบัญญัติ

ในคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาที่ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๕ หัวหน้าพระคพัฒนาสังคมได้ต่อสู้ว่า พระได้จัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพระในรอบปี ๒๕๔๓ และได้แจ้งให้นายทะเบียนพระการเมืองทราบแล้ว เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญยกคำร้องของนายทะเบียนพระการเมือง เพราะพระคพัฒนาสังคมได้ดำเนินการตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญครบถ้วนแล้ว และไม่มีความผิดตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง

เพื่อความกระจ่างในเรื่องนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้นัดหมายให้ผู้ร้องและผู้ถูกร้องมาชี้แจงเพิ่มเติม ด้วยว่าจากต่อคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ปรากฏว่าทั้งสองฝ่ายยังคงยืนยันข้อกล่าวหาและคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเช่นเดิมอยู่ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นสมควรออกนั่งพิจารณาเพื่อฟังคำชี้แจงของคู่กรณีโดยเปิดเผยแพร่

ในชั้นเบิกความต่อศาลมีนูญในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๕ ผู้ร้องยังคงยืนยันข้อกล่าวหาเช่นเดิม และผู้ถูกร้องก็ยังคงยืนยันข้อต่อสู้เดิมของตนที่ว่า ตนได้ยื่นรายงานต่อนายทะเบียนพระการเมืองครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว นอกจากนี้แล้ว ผู้ถูกร้องยังได้ชี้แจงเพิ่มเติมในลักษณะที่คุณเครือชี้อาจทำให้เข้าใจได้ว่า ผู้ถูกร้องได้ต่อสู้ด้วยว่าพระคพัฒนาสังคมได้จัดตั้งขึ้น เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๓ แทนที่จะเป็นวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๓ ทำให้มีอายุยังไม่ครบ ๕๐ วันจนถึงวันสิ้นปีที่ผ่านมา จึงไม่มีหน้าที่ต้องยื่นรายงานกิจการของพระตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ แต่ในขณะเดียวกันในการตอบคำถามของคุณเครือชี้ท่านหนึ่ง ผู้ถูกร้องก็ยอมรับและยืนยันว่าตน “มีหน้าที่ต้องยื่น” รายงานดังกล่าว ทั้งนี้ เนื่องจากหมายความว่า ผู้ถูกร้องไม่ติดใจในประเด็นเรื่องกำหนดเวลาครบหรือไม่ครบ ๕๐ วัน ของพระคพัฒนาสังคม

จากการเบิกความที่ค่อนข้างกำหนดและสนับสนุนนั้น ต้องสรุปว่าผู้ถูกร้องมีได้ต่อสู้ว่าตนไม่อยู่ในข่ายของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงไม่มีประเด็นที่ศาลมีนูญจะต้องพิจารณาวินิจฉัยว่าการจัดตั้งพระการเมืองจะให้เริ่มนับแต่วันเวลาใด และว่าในกรณีพระคพัฒนาสังคมมีอายุครบ ๕๐ วัน ที่จะต้องทำรายงานกิจการและแจ้งต่อนายทะเบียนพระการเมือง หรือไม่

ดังนั้น ประเด็นแห่งข้อพิพาทระหว่างผู้ร้องกับผู้ถูกร้องที่ศาลรัฐธรรมนูญจำต้องพิจารณาในวินิจฉัย จึงคงมีแต่เพียงว่า ผู้ถูกร้องได้จัดทำรายงานการดำเนินกิจกรรมของพรรคในรอบปี ๒๕๔๓ และได้แจ้งให้นายทะเบียนทราบแล้ว เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๔ จริง หรือไม่ เกี่ยวกับเรื่องนี้เห็นว่ามีข้อพึงสังเกตดังนี้

๑. ผู้ร้องได้ยืนยันพร้อมแสดงหลักฐานว่า สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่เคยได้รับรายงานกิจกรรมของพรรคในวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๔ ตามที่ผู้ถูกร้องกล่าวอ้าง ส่วนผู้ถูกร้องก็แสดงสำเนาเอกสารรายงานที่ตนอ้างว่าได้ยื่นต่อสำนักงานของผู้ร้องแล้ว พร้อมทั้งรายงานประทับของสำนักงานของผู้ร้องอันเป็นหลักฐานที่แสดงว่าได้มีการรับหนังสือของผู้ถูกร้องแล้ว เมื่อพิจารณาและตรวจสอบเอกสารดู ปรากฏว่ามีข้อพิรุธ เพราะรายงานของสำนักงานของผู้ร้อง เป็นแต่เพียงรูปถ่ายมิใช่ตัวจริง จึงไม่มีน้ำหนักพอที่ทำให้เชื่อได้ว่า สำนักงานของผู้ร้องได้รับรายงานฯ จริงตามที่ผู้ถูกร้องกล่าวอ้าง อีกทั้งยังไม่ปรากฏหลักฐานใดทางสำนักงานของผู้ร้อง ว่าได้มีการรับรายงานของพรรคเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๔

๒. ข้อพิรุธและข้อสงสัยดังกล่าวมีเหตุยืนยันได้จากหนังสือของพรรคพัฒนาสังคมฯ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ซึ่งมีถึงนายทะเบียนพรรคการเมือง สรุปความได้ว่า

พรรคพัฒนาสังคมไม่มีเจตนาที่จะละเว้นการปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ แต่ว่าพรรคฯ ได้นับวันคลาดเคลื่อนไปอีกประการหนึ่ง คือ ทางสำนักกิจการพรรคการเมืองและการออกเสียงประชามติมิได้ออกหนังสือแจ้งเตือนพรรคพัฒนาสังคมซึ่งเป็นพรรคการเมืองที่จัดตั้งขึ้นใหม่ยังไม่สันทัดกับกฎหมายเบื้องเลย จึงอาจทำให้มีการผิดพลาดขึ้นโดยไม่มีเจตนาที่จะหลีกเลี่ยง และว่าถ้าพรรคพัฒนาสังคมได้ทราบมาก่อนก็จะปฏิบัติให้ถูกต้องทันที ดังนั้น พรรคพัฒนาสังคม จึงขอให้นายทะเบียนได้ทบทวนการวินิจฉัยความผิดของพรรคพัฒนาสังคมเสียใหม่ เพื่อเป็นการให้โอกาสพรรคได้นำนโยบายของพรรคไปสู่ประชาชนต่อไป

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ข้อความตามหนังสือของหัวหน้าพรรคพัฒนาสังคมที่ได้สรุปมาข้างต้นนี้ เท่ากับเป็นการยอมรับโดยปริยายแล้วว่า พรรคพัฒนาสังคมมิได้จัดทำรายงานการดำเนินกิจกรรมของพรรค ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ เนื่องจากในหนังสือฉบับที่กล่าวไม่มีการกล่าวอ้างว่าพรรคฯ ได้จัดทำรายงานฯ และแจ้งให้นายทะเบียนทราบแล้วดังที่ผู้ถูกร้องนำมากล่าวอ้างในภายหลัง จึงเป็นการขัดแย้งอย่างโจ่งแจ้งกับคำชี้แจงที่พรรคพัฒนาสังคมได้ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญว่าพรรคฯ ได้ทำรายงานครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว เพราะหากกรณีเป็นจริงตามที่ผู้ถูกร้องกล่าวอ้าง ก็เป็นเรื่องที่ผู้ถูกร้องน่าจะต้องหยิบยกขึ้นชี้แจงต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองก่อนแล้ว แทนที่จะเรียกร้องขอความเห็นใจจากนายทะเบียนพรรคการเมืองตามหนังสือ

ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ที่อ้างถึงข้างต้น ด้วยเหตุที่กล่าว จึงฟังเป็นที่ยุติได้ว่าพรรคพัฒนาสังคมมีได้จัดทำรายงานการดำเนินกิจกรรมของพรรคและแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดตามที่หัวหน้าพรรคฯ กล่าวอ้าง ส่วนข้ออ้างของผู้ถูกร้องที่ว่ามีการผิดพลาดโดยไม่เจตนา เพราะเป็นพรรคการเมืองที่จัดตั้งขึ้นใหม่ไม่สันทัดกับกฎ ระเบียบ และว่าไม่ได้มีการแจ้งเตือนให้พรรคพัฒนาสังคมทราบล่วงหน้านั้น เห็นว่าฟังไม่เข็น เพราะผู้ร้องได้ดำเนินการทุกวิถีทางที่จะให้พรรคการเมืองต่างๆ เข้าใจและทราบถึงภาระหน้าที่ของตนตามกฎหมายใหม่แล้ว

อาศัยเหตุและผลตามที่กล่าว จึงเห็นว่ามีเหตุตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ เกิดขึ้นกับพรรคพัฒนาสังคมจริง อันเป็นเหตุให้ศาลรัฐธรรมนูญชوبที่จะมีคำสั่งยุบพรรคพัฒนาสังคมได้ตามคำร้องของนายทะเบียนพรรคการเมืองตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว

นายสุจินดา ยงสุนทร
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ